



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΥΔΡΑΣ, ΣΠΕΤΣΩΝ, ΔΙΓΙΝΗΣ
ΕΡΜΙΟΝΙΔΟΣ & ΤΡΟΙΖΗΝΙΑΣ
- 180 40 Υ Δ Ρ Α -

Έν Ύδρα τῆ 12ῆ Ἰανουαρίου 2026
Ἄρ. Πρωτ: Φ. ΕΣ/Α. 13/27/5/12.01.2026

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΙΣΟΔΩΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΝ

Πρός
Τόν Ἱερόν Κληρὸν,
Τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες
καί τόν φιλόχριστον Λαόν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως

Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή εἶναι ὁ καθ' ἑξοχὴν χρόνος κατά τόν ὁποῖον ἐπιποθεῖ νά κυριεύσει ὁ Θεός τήν καρδιά μας, «*Υἱέδος μοι σὴν καρδιάν*». (Παρ.23,26). Παιδί μου δός μου τήν καρδιά σου.

Οἱ Ἅγιοι μας, παλαιοί καί σύγχρονοι, μετά πόθου προσδοκοῦσαν τόν ἐρχομό τῆς περιόδου αὐτῆς. Βίωναν τήν ἁγία Τεσσαρακοστή σάν ἓνα μεγάλο πανηγύρι σάν μιὰ προετοιμασία γιά τήν πρόσληψη τοῦ φωτός τῆς Ἀναστάσεως.

Ὅντως ἡ περίοδος τῶν Ἁγίων Νηστειῶν μᾶς χαρίζεται ἀπό τόν Θεό σάν ἓνα μεγάλο φῶς, πού καταυγάξει καί ἐξαγιάξει τόν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μας, ὁ Κύριος ἔγινε Ἀρχηγός ζωῆς ἄληκτης καί ἀμάραντης, Πατέρας τέκνων Θεοῦ, «*γεννηθέντων οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδέ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδέ ἐκ θελήματος ἀνδρός*» (Ἰωαν.1,13).

Μέ τόν λόγο Του ἀπεκάλυψε τήν ἀλήθεια ἄλλης γεννήσεως «ἄνωθεν» ἀπό τό πνεῦμα τό Ἅγιο καί ἀγαθό. (Ἰωάν. 3,3-8)

Δυνάμει τῆς γεννήσεως αὐτῆς ἀνοίγει ἡ κεκλεισμένη, «*φλογίνη ρομφαία*» (Γεν.3,23) Θύρα τοῦ Παραδείσου.

Ἡ γῆ δέν γεννᾷ δικαίους. Γεννᾷ φθορά καί θάνατο. Τούς σεσωσμένους τούς γεννᾷ μόνο τό Πνεῦμα τό Ἅγιον.

Ἡ περίοδος λοιπόν τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς εἶναι μιὰ ἐν Χριστῷ ἀναγέννησις διά τῆς μετανοίας, τῆς αὐτογνωσίας καί τῆς αὐτομεμφίας. «Θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι

κυριεύει» (Ρωμ.6,9), καθώς ένώνεται ἄρρηκτα μέ τόν Νικητή τοῦ θανάτου, **«συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καί συνηγέρθητε διά τῆς πίστεως».**

Αὐτή ἡ πνευματική γέννησις εἶναι ἐκούσια. Προϋποθέτει τήν ἐλεύθερη συνεργεία τοῦ ἀπειρώς μεγάλου θείου παράγοντος καί τῆς μικρῆς ἀλλά ἀναγκαίας θελήσεως τοῦ ἀνθρώπου.

ἘΟ Κύριος πλουσιοπάροχα μᾶς παρέχει τά πάντα διά τοῦ Σώματός Του πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μητέρα μας στήν διαδικασία τῆς γεννήσεως μας στήν αἰωνιότητα καί μέ εὐγνωμοσύνη καταφεύγουμε σε αὐτήν, ἐλπίζοντας στήν παρ' ἀξίαν σωτηρία μας «σύν πᾶσι τοῖς ἁγίοις»(Ἐφ.3,18).

Ἀγαπῶ τήν Ἐκκλησίαν μου, ὑπακούω εἰς ὅσα αὐτή ἐντέλλεται καί σέ ὅσα ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἐθέσπισαν οἱ ἅγιοι Πατέρες. Ὅχι δικές μας ἐρμηνείες, σεβασμό στή Συνοδική καί Ἱεραρχική δομή τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πόθος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νά προσαγάγει ὅλα τά τέκνα της στόν Χριστό καί νά τά δεῖ περιλουσμένα στό Φῶς τῆς ἀναστάσιμης χαρᾶς.

Κάθε ἡμέρα τῆς ζωῆς μας **«ἄχρις οὗ τό σήμερον καλεῖται»** (Ἐβρ.3,13) ἔχουμε τήν τιμή καί τό προνόμιο νά δεχθοῦμε τό κάλεσμα τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ νά ἐξέλθουμε **«ἐκ τῆς ματαιότητος τοῦ κόσμου»** (Α΄ Κορ. 5,10) γιά νά ἀνακαινισθεῖ ἡ ζωή μας.

Ζοῦμε, ἀδελφοί μου, σέ ἕνα κόσμο, πού ὅσο ὀδεύει πρός τό τέλος του ὀλοένα καί περισσότερο παραδίδεται στήν δίνη τῆς ἀβεβαιότητος, τῆς ἀστάθειας, τῆς ἀπογνώσεως.

Ἡ μία κρίση διαδέχεται τήν ἄλλη.

Ἀλλά ὑπάρχουν καί ἡμέραι καί περίοδοι μέ ἔντονη διαγεγραμμένη ἀτμόσφαιρα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς ἐνισχύει στόν ἀγῶνα μας νά βάλουμε καινούργια πνευματική ἀρχή.

Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή εἶναι ἡ κατ' ἐξοχήν περίοδος τοῦ χρόνου, τήν ὁποία ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀφιερώνει γιά τήν ἐσωτερική καί καρδιακή ἀνανέωση τῶν τέκνων της.

Μέ τό Ἅγιον Πνεῦμα πού τήν διαπνέει, παιδαγωγεῖ τούς πιστούς ὥστε νά εὗρουν **«τόπον μετανοίας»** (Ἐβρ. 12,17).

Παρέχει σέ ὅλους μας καί τόν καθένα ξεχωριστά τήν ὑποστήριξη καί τήν ἐμπνευση, γιά νά διανύσουμε σταθερά τήν πορεία τῆς ἐπιστροφῆς στόν παράδεισο τῆς τρυφῆς,συνεργαζόμενος μέ τόν Θεό γιά τήν ἐκπλήρωση τῶν ἐντολῶν Του.

Σᾶς τό εὐχομαι ὀλόφυχα καρποφόρον τόν πνευματικόν ἀγῶνα τῆς περιόδου αὐτῆς.



Εὐχέτης πρός Κύριον

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Ὑδρας, Σπετσῶν & Αἰγίνης ΕΡΡΑΔΙΜ